

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

מערכת 'אוצרות ברסלב' נסימן התרחבות

לאחר הופעת המגזין המיוחד בראש השנה וחשיפת עשרות אלפי איש לעלון השבועי 'אוצרות', רבו הפניות מצד עם ה' שבשדות - להרוות את צימאונם לתורת רבינו הקדוש הנחל נובע מקור חכמה.

עם הופעת עלון ה-20 בחג הסוכות, זכינו ותפוצתו התרחבה לעוד עשרות נקודות שונות ברחבי הארץ, בתל אביב, חיפה, מגדל העמק, יוקנעם, ראשון לציון ועוד. ובחול - בראש ובראשונה באומן, בלונדון, במונסי, בויליאמסבורג, בבורו-פארק, בפלטבוש ועוד ועוד.

לאור זאת יוצאת מערכת 'אוצרות ברסלב' בקריאה לגבאי בתי כנסת שעדיין לא הגיעה אליהם בשורת העלון ולכל יהודי החפץ לזכות עוד ועוד יהודים למעום ממתיקות תורתו של רבינו הקדוש - ליצור קשר בטלפון 057-3100646 ובכך יהיו שותפים ויהוו חלק מהמערך הגדול של מוזי הרבים המפיצים מדי שבוע בשבוע את העלון בכל רחבי העולם.

סוכות ושמחת תורה - קדושות על קדושות, הכול מיועד להתחלה חדשה בחיי היום יום לאורך השנה כולה.

דיקדקנו בחגים אלו שהכול יהיה כדת וכדין, שילמנו על כך במיטב, אך כשמגיע הרגע המיוחל, ימי השיגרה, ואנו אמורים לצאת לדרך בתנופת התחדשות, תוקפת אותנו אדישות שמונתירה מאחור את כל ההכנות ללא שימוש.

שבת בראשית באה ללמדנו על כוחה של ההתחדשות; להתחיל בכל פעם מחדש. אומנם בכל יום מתחדשת הבריאה, וזאת כדי שכל אחד יוכל להתחיל מחדש בעבודת ה' גם אם בעבר נכשל - הרי גדולה מכך היא ההתחדשות בתחילת השנה, כי זה עתה קיבלנו ראש חדש, כוחות חדשים, תקוות חדשות!

זה זמנו של היצר לגזול מאיתנו את תחושת ההתחדשות הזאת; הוא משליך אותנו למעיין זיקנה שמקפאיה בנו את הרצון להתחדש. עלינו להשיב לו מלחמה שעה: דווקא עכשיו להתחיל מבראשית!

החגים הקדושים היו ה"ראש" שאחרי צריך למשוך את ה"גוף" כולו. כל ההתחלות אכן קשות, אך כאן בדיוק נמצא המפתח להמשכת הכוחות הנפלאים שקיבלנו בירח האיתנים - לכל השנה כולה.

הבה נזכור את דבריו הנוקבים של רבי נתן (ליקוטי הלכות: תפילין ה-): "כי כל הנפילות שבעולם הם מבחינת זיקנה דסיטרא אחרא, שנדמה בעיניו שכבר נזקק בחטאיו ובמעשיו שרגיל בהם, עד

שאי אפשר לו לצאת מהם בשום אופן ח"ו. ובאמת הוא צריך לידע ולהאמין שבכל יום ובכל עת ובכל שעה יש כח ביד האדם להתחדש ולהיות נעשה בריה חדשה ממש, כי השם יתברך עושה חדשות בכל עת, ואין יום ואין שעה דומה לחברו".

וכך הוא כותב במכתב לבנו (עלים לתרופה: הושענא רבה): "החייטני בדברך, כמה שכתבת שרצונך להתחיל מעתה 'בראשית ברא'. כך הוא המודה וכך יפה לך ולכולנו. ואינך יודע בעצמך מה שכתבת, כי עמוק הוא, עמוק עמוק מן ימצאנו".

נתחיל אם כן מבראשית. לא ניתן לרגשי הייאוש לגזול מאתנו את הכוחות המחודשים. נתחיל מחדש לעמול באמונה, בתורה, בתפילה ובעבודת המידות; נאמין בכוחות שקיבלנו, ואז נראה אותם מלווים אותנו על כל צעד ושעל בהצלחה מחודשת.

להתחיל מבראשית

התכנון היה מושלם, מחר עם שחר הם אמורים לצאת אל היריד הענקי, בו הם יוכלו להרוויח רווח עצום.

הדרך שלפניהם ארוכה מאד, עליהם לחצות ימים ויבשות, חבלי ארץ ומדינות. לשם כך הצטיידו בכל שרק יכול לעזור להם כשהותם בנכר, החל ממוזון עמיד ועד לפריטי לבוש לכל מזג אוויר אפשרי.

הם לא חסכו בהוצאות ובמאמצים כדי להשיג את הטוב ואת הבטוח ביותר, השקיעו עמל ויזע להגיע להתארגנות מקסימלית, לשם כך אף שכרו מורה דרך מומחה ושילמו על כך במיטב כספם.

בערב שקדם לנסיעה עמד הכול מוכן ומזומן, אך הם לא אמרו די, עברו שוב ושוב על הרשימה, דיקדקו בכל פרט, והוסיפו להשלים ולסדר.

השחר האיר, הכול עומד ומצפה להופעתם, אבל אז מתברר שפניהם כלל לא מיועדות לנסיעה... הם מתהלכים ישנוניים, מביטים בחוסר עניין במזוודות העמוסות, כאילו אין כל זה שייך להם...

מורה הדרך עומד מתוח: "מה זה אמור להיות?! הוא שואל נדהם. "לא כלום", הם עונים לו באדישות, "מדי שנה לקראת היריד זה הולך כך; אנו מתארגנים, מכינים את כל הדרוש, אבל בסוף אנחנו נשארים. החלטנו השנה שאנחנו כבר לא מנסים אפילו לעלות על הרכב, אבל את ההכנות אנחנו לא מסוגלים להפסיק, זה כבר הפך אצלנו לנוהג".

הוא לא מבין, הוא לא מסוגל להבין. מה פירוש מכינים ונשארים? אפילו אם היו מנסים כמה פעמים להגיע ולא מצליחים - היו צריכים לנסות מחדש. הן היום יש להם מורה דרך חדש, הצטיידו במפות חדשות ובמכשור חדיש, למה שלא ניסו?! אבל הם כבר התקבעו בהזנחה הזאת, הם אפילו לא מנסים להשתמש בכלים המעולים שרכשו הפעם.

"ירח האיתנים", שהוא איתן במצוות, כל אחד מכין בחודש זה את ה"ראש" שלו לכל השנה, כי כל מצוות החגים בחודש זה נעודו לשמש כ"מורה דרך חדש" לכל השנה שלפנינו.

בחגים אלו רכשנו כוחות שמימיים מיוחדים, החל מראש השנה אצל הצדיק, עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים,

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הימ"ד
שבת	כט	ק:	קל	קמא-קמב	זו
א	ל	קא.	קלא	קמג-קמד	נח
ב	א	קא:	קלב	קמה-קמו	נט
ג	ב	קב.	קלג	קמו-קמז	ס
ד	ג	קב:	קלד	קמט-קנ	סא
ה	ד	קג.	קלה	קנא-קנב	סב
ו	ה	קג:	קלו	קנג-קנד	סג

יום של הפצה

כ"ז בתשרי

לע"נ רבי נתן צבי ב"ר ירחמיאל משה קעניג

ד' בחשוון

לע"נ ר' דוד ב"ר צבי הערש

הונצח ע"י בתו

אוצרות
ברסלב

02-9950000

Tel. 1-718-8552121

ת.ד. 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 02-9926066

bra Slav@actcom.net.il

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

להתחיל נכון

אולם מי שמתייחס אל התורה כאל חיבור חומרי, והתורה היא בשבילו אוסף של דינים וידיעות בלבד, אכן איננו מסוגל לזכור יותר מיכולת הקיבול החומרית שלו.

זה שהקב"ה מצווה אותנו: "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד" - שהתורה לא תמוש-תזוז ממך, על ידי "שלא ימוש" - שלא תתייחס אל התורה כאל דבר ממושי וחומרי ח"ו, אלא תידיבק ותתקשר אל העומק הרוחני והפנימי של התורה - אזי היא לא תישכח ממך.

בודאי יהיו כאלה שיתפלאו: 'אלה דברים יפים ונחמדים, אבל זו איננה עצה בשבילנו, אנו מכירים את עצמנו ויודעים שאנחנו אכן גשמיים וחומריים, כיצד אפוא נוכל להתחבר לרוחניות של התורה שהיא מעל לזמן ולמקום?'

אבל רבי נתן מעמיד אותנו על עמדתם. בתפילה שהתקין ל'תורה' זו הוא מבאר, שכל אחד יכול ללמוד תורה בקדושה ובטהרה ולבטל עצמו וכל גשמיותו בשעת הלימוד, באופן שיוכה להרגיש את הערבות והנעימות הרוחנית שבתורה הקדושה. וכפי שכל אחד מאתנו מבקש בכל יום: 'הערב נא ה' אלוהינו את דברי תורתך בפנינו' ובודאי אין הכוונה לערבות גשמית, אלא לערבות רוחנית.

בודאי שאלת את עצמך אי פעם: כיצד ייתכן שגדולי התורה ידעו את כל התורה כולה, איך היו מסוגלים לזכור כל כך הרבה? כידוע, בזמן חז"ל לא היה התלמוד כתוב, וכל אחד מהתנאים והאמוראים ידעו את כולו בעל פה - כיצד זכרו והעבירו ידע כה רב מבלי להחסיר אף פרט? גם התורה שבנסתר נמסרה מפה לאוזן וגם אותה זכרו חכמינו - האם הם היו מחוסנים נגד שכחה?

רבינו מגלה לנו את הסוד: דברים גשמיים תופסים מקום. אם נרצה לאחסן בסיר בן ליטר אחד - שני ליטרים, הוא יעלה על גדותיו. גם מידע גשמי תופס מקום; אם נרצה לאחסן בזיכרון של מחשב יותר מיכולת הקיבול שלו, הוא יודיע שאין די מקום בזיכרון.

אבל התורה איננה כן, התורה היא כביכול חכמת הבורא - "אורייתא וקוב"ה חד" - וכשם שהקב"ה מעל למקום ומעל הזמן, כך התורה איננה מוגבלת בזמן ובמקום; כשזוכים ללמוד את התורה כראוי ולהתחבר לעומק הפנימי והרוחני שבה, ננסיים לעולם רוחני שבו הטבע אינו שולט וכל הכללים של קיבולת והצפה אינם תקפים.

גדולי הדורות אצרו בקרבם כל כך הרבה תורה מבלי לשכוח, כי הם זיכרו את עצמם, התקדשו והטהרו, וזכו לפנימיות ולעומק הרוחני שבתורה, כך שהחוק החומרי של השכחה לא חל עליהם.

"התורה היא רוחנית, ואשר זך ישר פעלו ושכלו רוחני, יכול לתפוס כל התורה ולא ישכח דבר, כי דבר רוחני אינו תופס מקום... אך מי שהוא מוגשם דברי התורה ועושה ממנה ממשות, איז יש לה שיעור וקצבה כמה הוא יכול לתפוס בשכלו ולא יותר... ומזה בא השכחה. וזהו 'לא ימוש ספר התורה' - מלשון ממשות... 'מפיד' - מחמת פיד שיוצא מאיתך... ואזי יתקיים תלמודו".

(ליקוטי מוה"ר"ן ח"א קי)

שנה חדשה, שבת בראשית, ניחוח של התחדשות עדיין מרחף באוויר, הקבלות הטובות שקיבלנו על עצמנו עדיין מהדהדות באוזנינו, חלק ניכר מהן בודאי התמקד בהתחזקות בלימוד התורה - להקפיד על סדרי הלימוד, להתרכז טוב יותר, לחזק את השיעורים הקיימים או להוסיף שיעורים.

אכן לימוד התורה הוא מהדברים הצריכים חיזוק תמידי (כמובא במסכת ברכות לב ע"ב).

רבינו מציע לנו כאן נקודה נוספת לחיזוק בלימוד התורה, חיזוק שישפיע לא רק על כמות הלימוד אלא בעיקר על איכותו - שנוכח את כל שאנחנו לומדים והתורה תהיה לנו לקנין נצחי.

החסיד ר' נחמן מריבוצק

חסידים מופלגים אלה והפך לחסיד ברסלב נלהב, וכפי שהבטיחו זכה לאריכות ימים, יותר משאר אחיו. הלא הוא החסיד המובהק ר' משה קליין.

נוהג היה רבי נחמן ריוואצקער לומר, שמדברי רבינו הקדוש "אני רוצה להשאיר בניכם" (חיי מוה"ר"ן קצ"ו) משמע גם, על פי רמז, שראוי שכל אחד מחסידי ברסלב יקרא לאחד מבניו על שמו של רבינו - "שכל אחד יהיה נחמן בביתו", כלשונו.

נפטר בשם טוב, כשהוא מותיר אחריו דור ישרים וכשרים, בנים ההולכים בדרך רבינו הקדוש.

אמרת לידידנו רבי נחמן ריוואצקער - אשר הוא גמל עמי חסד כזה אשר לא האמנתי אם לא ראיתי, לא פנה לביתו בלתי בעת אכילתו, וכל היום והלילה עמד אצלי ושירת אותי בכל מילי, ואפילו ליל 'כל נדרי' לן אצלי, עד ליל יום א' דסוכות... יהי ה' עמו ויזכה לכל טוב אמיתי כאשר עם לבבו, ואצלי הוא בלתי ספק אשר זאת המצוה תלך לפניו בראשונה - ואמרת לו אז בכל כוחי: 'קחו מזוגתי עשרים טאליר (- שם מטבע) ותקבצו מנין מאוהבי נפשי, והמעות תחלקו לעניים, והמנין ילכו לומר תהילים על מקום קדשו של כבוד האר"י זצוק"ל... וכפי הנראה מאז התחילה הישועה" (עלים לתרופה).

ר' נחמן היה ידידו הקרוב של רבי מאיר מטפליק תלמיד מוהרנ"ת, שעלה אף הוא באותה תקופה לארץ ישראל ודר בצפת. באותם ימים נולד לאחד מתושבי העיר בן, אולם הוריו חשבוהו ל"נפל" ונמנעו מלהכניסו בברית. ראו רבי נחמן ורבי מאיר שכך, פנו להורי הילד ואמרו להם שיתנוהו להם, והם ידאגו למול אותו; וכה הבטיחו באוונתם: 'בעזרת ה' עוד יאריך בנכם ימים ושנים! ההורים נעתרו לדבריהם, והילד נכנס בברית. כאשר גדל, דבק בשני

היה בנו של רבי זלמן "הקטן" תלמידו של רבינו. בימי נעוריו זכה להתקרב למוהרנ"ת ולהסתופף במחיצת גדולי תלמידיו. התגורר בעיירה ריבוצק הסמוכה לאומן ומכאן כינויו.

לימים, כאשר הבין מתוך דברי רבינו הקדוש את גודל מעלת ישיבת ארץ ישראל, עלה לדור בה, והיה מראשוני חסידי ברסלב שהתיישבו באותה תקופה בצפת.

כשחלה רבי יצחק בנו של מוהרנ"ת, בפרוס הימים הנוראים של שנת תר"ל, סעד אותה ר' נחמן במסירות מופלאה, ולא מש ממנו ימים רבים. במכתבו לבניו מספר להם רבי יצחק על כך: "שבחו והודו לה' קל עליון, אשר הגדיל חסדו יתברך עלי והשאיר אותי לכם ממות לחיים. כי תדעו אשר קודם ראש השנה, ביום ב' דסליחות, נפלתי למשכב רח"ל, ולא ירדתי מהמיטה עד יום שבת קודש בראשית העבר... וכל המביני מדע דפה, הייתי בעיניהם לאחר ייאוש... מיום עמדי על דעתי לא ראיתי חולה כזה, אשר יהיה מסובל ביסורים ארסיים כמוני, וצעקתי רק מכאב לב, במחשבה לה' קל עליון... והתשועה היתה על ידי אמירת תהילים, כי ביום שלש עשרה מידות

נקודה

גם אם אינך יודע לשיר,
טוב שתתרגל לשיר;
לנינון יש כוח גדול לעורר את הלב לה.

(על פי שיחות הר"ן רעג)

מעמו וראו...

יצאו החסידים בחשאי מעיירת מגוריהם בפולין, בדרכם לקייב הבירה – בנתיב הנסיעה לאומן. הם קיוו שישם יפגשו רבים מאנשי מוהר"ן שיוכלו להצטרף אליהם בנסיעתם ויקבלו מהם הדרכה נחוצה.

אבל בהגיעם לקייב לא מצאו כלל את מבוקשם. תחת זאת פגשו שם בקבוצת מתנגדים. איכשהו התפתחה שיחה בין חסידי השפת אמת' למתנגדים, ומדיבור לדיבור נודעה למתנגדים מטרת נסיעתם.

כיון שכך, נתנו המתנגדים בשחוק פיהם, ובלגלוג שאלו את החסידים: "אתם שנודעתם כאנשים פקחים, מה ראיתם לשמות זו?!"

ולא הסתפקו בשאלה, אלא הוסיפו לדבר סרה בחסידי ברסלב, במנהגייהם המשוונים ותהלוכותיהם המוזרות.

כיון ששמעו החסידים דברי הלזות של המתנגדים, חלשה דעתם ולא ידעו מה לעשות; האם אין זה את משמים כי נסיעתם אינה רצויה? כי במקום חסידי ברסלב פגשו מתנגדים שציננו כליל את להט נסיעתם...

כיון שלא ידעו לשית עצה בנפשם, החליטו ביניהם לשלוח מברק לרובם, לספר לו המעשה כפי סדר השתלשלותו ולבקש עצה מפה קדשו לצעדיהם הבאים.

החליטו ועשו, ואף זכו למענה מפי רבם:

"מה שמדברים עליהם, אל לכם לשים לב כלל. ואם חוקים אתם בדעתכם לנסוע – סעו".

מצוידים בהסכמת רבם נסעו החסידים במשנה חיות.

בשובם העידו כי השמועה ששמעו אודות הנעשה באומן בראש השנה אף לא הגיעה לכדי מחציתה, כי מה שנעשה שם אי אפשר לתאר למי שלא זכה להיות שם בגופו.

מגן עדן לעולם התחתון, הביטו בתדהמה באיש שההין להפריע.

הסוחר פנה אליהם בהצעה: "למה לכם לשבת כאן בלי סעודת שבת? בואו אלי ואשים לפניכם מטעמים שלא ראיתם מעולם, בשר ודגים, ברבורים וכל מגדים".

הבחורים שזה עתה שבו מעולם האצילות, לא שעו כלל להצעתו המפתה, כי איכה תשווה סעודה של מאכלים ארציים לנועם הנשמות אליו זכו זה עתה?!

פה אחד השיבו לו המסובים: "אנא בטובך, הנח לנו להמשיך פה!"

יצא העשיר בידיים ריקניות ומרוב תדהמה מילמל: "עניים מרודים כאלו שלא טעמו טעם מאכל ערב מימיהם, מוותרים על מעדני מלכים..."

כזאת וכדומה שמעו חסידי השפת אמת' ומשאלה אחת בערה בקרבם: להיות באומן ויהי מה!

חסידים אלו, שנהגו לשאול את רבם כל שאלה שדורשת ישוב הדעת, ועל פיו ישק דבר, חששו כי בהציעם שאלתם לגבי נסיעה לאומן לראש השנה יענו בלאו רבתי. ולפי שלא אבו להפר דבר רבם, החליטו לנסוע בלי לשאלו כלל, כי עז היה רצונם להיות פעם אחת באומן בראש השנה.

בשנה אחת החליטו כמה מחסידי השפת אמת' לנסוע לאומן לראש השנה. ההדים שהגיעו מאומן עוררו חשק בלבם לנסוע ולראות מקרוב את אשר שמעו מרחוק.

ההתעוררות אצל הבאים לאומן – כך שמעו - עולה על כל דמיון. השוהים על הציון שזכחים עצמם כליל, בבחינת "ביטול היש", והופכים לאש להבה של כיסופים לקדושה וטהרה.

סופר כי פעם אחת הגיעה קבוצת בחורים מפולין לאומן, וכליל שבת ישבו לסעודת שבת בקלויז. לא היה להם כי אם פת לחם, אבל האווירה ששררה בשולחן השבת הייתה מעין עולם הבא. הזמירות התנגנו בהתעוררות גדולה ובנועם מיוחד, ומתוך תענוג עילאי לא חשו כלל בשום מחסור.

הזמירות הנפלאות הדהדו בחוץ והגיעו לאוזניו של סוחר מוורשה בשם ברנשטיין, שאף הוא הגיע לאומן. ערבות ונעימות הזמירות שבו את לבו והוא הגיע בעקבותיהן לקלויז.

נכנס הסוחר פנימה וראה את להט השבת הקורן מפני המסובים, הביט בשולחנם ולא ראה מאומה זולת כמה חתיכות חלה, ובעזות של עשיר דפק על השולחן. כיוון שנשמעו הדפיקות פסקו הזמירות והבחורים שישבו כמו

השבוע לפני...

השבוע לפני 175 שנה

■ כ"ד בתשרי, שנת תקצ"ה – הכנסת ספר תורה בעיר ברסלב.

אזכרה של שנת תקצ"ה בדברי ימיה של חסידות ברסלב מלווה תדיר בחיל ורעדה; באותה שנה איזמה ניתכה מחלוקת קשה וסוערת על חסידי ברסלב, ובמיוחד על מוהר"ת שעסק במסירות נפש בפרסום תורת רבינו הקדוש.

כך מתעד זאת מוהר"ת בספרו (ימי מוהר"ת ח"א ק"א): "באותה השנה, היא שנת תקצ"ה, עברו עלינו צרות רבות רח"ל, כי נתעורר עלינו המחלוקת ברציחה כזאת, אשר לא נשמע מעולם... ואנחנו כולנו, בפרט אנכי, היינו בסכנת גדולות, אך לה' הישועה. ברוך ה' שלא נתגנו טרף לשיניהם".

מכתבו של מוהר"ת מאותה תקופה משקפים היטב את האווירה הטעונה רוויית המתח. כך לדוגמה אנו קוראים באחד המכתבים על ר' יצחק בן מוהר"ת שהתגורר בטולטשין, ועקב האירועים בברסלב השקנה, התעורר מאד לעבודת ה' ולקימת חצות-לילה. אולם האב הרחום דואג להזכיר לו כי יחד עם ההתעוררות מוטל עליו להתגבר להיות בשמחה:

"הנה כבר שמעת מהיסורים והבזיונות שהיה לנו בימים שעברו - ואף על פי כן חסדו גבר עלינו, ובישועתו הנפלאה יתברך הייתי בשמחה בימים האלו, יותר משאר שנים... בני! מה מאד החיית את נפשי כמה שכתבת שנתעוררת לקום בחצות לילה מחמת הבזיונות שלנו. כך הוא המידה, וכך יפה לנו - לשבר לבנו על ידי זה. אך ביותר צריכים להתגבר - להתחזק בשמחה ברוב היום ככולו, על גודל חסדו יתברך אשר זכינו להנצל מלהיות בכלל המתנגדים על נקודת האמת כזה. לולא ה' עזרת לנו, כמעט ח"ו היינו גם כן עמהם. ברוך ה' אשר הבדילנו מהם והאיר לנו האמת לאמתו. כן היה ה' עמנו, שזוכה לקיים דבריו הקדושים ולילך בדרכיו הנוראים ועציו הקדושות, שהם עצות ה' אשר לעולם יעמודו" (עלים לתרופה פרשת בראשית, תקצ"ה).

במכתב אחר מאותה תקופה, פונה רבי נתן אל בנו בבקשה מיוחדת: "תראה לדבר הרבה עם מוסר כתב זה רבי נתן (מטולטשין) ז"ל, אפשר יספר לך מעט כפי תפיסת דעתנו, את כל החסדים והנפלאות שעשה השם יתברך עמנו בימים האלו; איך בכל פעם נדמה שעכשיו אי אפשר לשמוח ולא לדבר שום דיבור כלל - בפרט מגודל המחלוקת והרעש שהיה בימים האלו, שרצו לבלבל אותנו מאד, ואף על פי כן חסדו גבר עלינו, ואמת ה' לעולם, וזכינו לדבר הרבה נפלאות חידושי תורה המהיין נפשות לנצח, וגם שמחנו ורקדנו הרבה בעזרת ה' יתברך, יותר משאר שנים".

ומשמחה לשמחה, מוסר האב לבנו ידיעה משמחת: "גם ביום אסרו-הג' סיבב השם יתברך בנפלאותיו, שרבי שמואל צוקף עשה סיום התורה, וכיכר אותי להכניס הספר תורה לבית הכנסת. והיינו בשמחה, תהלה לא-ל, ב'אסרו-הג' לעת ערב אצל הבית הכנסת מבחוץ, ובפנים בתוך הבית הכנסת, ורקדנו הרבה בשמחה. וגם זה מאת ה' היתה, כי כל השמחות שלנו הם ישועות ה' ונפלאותיו העצומים, כי חדות ה' היא מעונו" (עלים לתרופה פרשת בראשית, תקצ"ה).

לחידודא

חידה מס' 25

איזו 'תורה' ב'ליקוטי מוהר"ן' נאמרה בליל 'שבת בראשית' לפני 200 שנה, ולמי רמזה?

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-99-50000. לאחר בחירת שפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה עם שם, כתובת ומס' טלפון. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה, תיערך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ₪.

הפתרון לחידה מספר 24:

באיזה יום הייתה הלוויה של רבינו הקדוש?
ביום רביעי י"ט בתשרי, שנת תקע"א. ההסתלקות הייתה ביום שלישי, ח"י תשרי, מספר שעות לאחר חצות היום. מוהר"ת לא זיז את הקבורה, כי קשה הייתה עליו פרידתו מרבינו הקדוש, עד שחשך היום והלוויה נחתה למחר.

זכה בהגרלה לחידה מס' 23:

מרדכי יעקב רוטנברג, ירושלים
בזכות קניה בסך 50 ₪ בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים.

"וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תִאֲנֶה הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמָד הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל וְנִתְקַח מִפְּרִי וְנִתְאָכַל" (בראשית ג'ו).

לכל דבר חומרי יש שורש רוחני. גם למעם הטוב של המאכלים יש שורש והוא: טעם החוכמה, כמו שכתוב "טוב טעם ודעת למדני" (תהלים קיט).

אנחנו בני ישראל עם קדוש מצויים להתבונן בתועלת של האכילה, כלומר האם המאכל הזה יועיל לחזק את גופנו לעבודת ה' אם לאו, אבל אין לנו להיות להוטים אחר הטעם החומרי.

כמו כן לעניין החכמה, שהם השורש של טעם המאכל, אנחנו בני ישראל מוזהרים מלעסוק מלעסוק בחכמות חיצוניות לשם חקירה, אלא עלינו לחפש את החכמה שתביא לנו את התועלת האמיתית – שהיא תקרב אותנו לעבודת ה'.

זה היה חטאה של חוה שנמשכה אחר טעמו הערב של הפרי – "טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים" – וגם נמשכה אחר העיסוק בחכמות עקרות שאינן לשם התועלת האמיתית – "וכי נחמד העץ להשכיל" – שהוא השורש הרוחני של טעם המאכל.

(ליקוטי הלכות: נשילת ידים וצה)

לְפֶתַח חֲטָאת רִבִּץ (בראשית פרק ד'ו).

צא ולמד מה גדולה מעלתו של הדיבור; על ידי דיבורים קדושים נעשה אדם שותף בבריאת העולם שנברא על ידי הדיבור של ה'; כמו שכתוב (ישעיה נא טז): "ולאמר לציון עמי אתה" ועל כך אמרו חז"ל: "אל תיקרי עֲמִי, אלא עִימִי" – מה אני עושה שמים וארץ בדיבורי, אף אתה כן" (על פי הקדמת זוהר ה ע"ב).

אך דיבורים רעים, ובפרט לשון הרע, הם חורבן העולם, כי בכך נותנים כוח ליצר הרע שהוא המקטרג על האדם, והוא זה שמסית אותו לחטוא, כמו שכתוב: "ויהי אחר הדברים האלה והאלוקים ניסה" וביאר זוהר (תיקוני זוהר לה ע"ב) שכוחו של היצר הרע שקטרג על אברהם וזימן לו ניסיון קשה, היה "אחר" הדברים – מהדיבורים הפגומים.

הרעיון הזה גלום גם בפסוק שלנו "לפתח חטאת רובץ" – שיצר הרע רובץ ומצפה לקבל כוח מה'פתח' שהוא הדיבור, כמו שכתוב (מיכה ז): "שמור פתחי פיך".

(ליקוטי מוה"ר"ו ח"א לה ב)

שאלה:

אנו עומדים ימים ספורים אחרי החגים, מזה לעשות כדי שהימים הבאים יושפעו מהימים שעברו?

תשובת הרב אהרן יוסף קעניג:

לפני שנפתור את השאלה, נשחזר לנו בקצרה את החגים מלאי התוכן: בראש השנה יש את התפילות המיוחדות, ואת המצווה הנדירה של תקיעת שופר. יום הכיפורים מורכב כולו מהווי רוחני – צום ותפילה.

בסוכות – המצוות הנדירות, סוכה, ארבעת המינים; ושמחת תורה מלאה בשמחה העולה על גדותיה.

עכשיו אנו מנסים להעתיק את כל זה לימי החולין, ולכאורה זה נראה לא מציאותי.

אולם, בכל ספרי החסידות מבואר כי הדבר אפשרי וחיוני. והחשבון פשוט, שהרי חודש תשרי לא נחשב כסיום של השנה שעברה, אלא כתחילה של שנה חדשה. הוי אומר, שהחודש הזה משפיע ומנווט את השנה החדשה.

הדברים מפורשים ב'ליקוטי הלכות' וזו לשונו הקדושה: "ראש השנה – ראש דייקא. דהיינו שבו עיקר המוח והחיות של כל השנה. כי בו מתחילין כל התיקונים והוא מחיה את כל ימות השנה, כמו הראש שבאדם שמחיה כל הגוף ואין שום הרגשה וחיות בשום אבר בלא החיות הנמשך לו מהראש והמוח כידוע, כמו כן אין חיות ותיקון בכל ימות השנה כי אם על ידי ראש השנה 'ראש' דייקא שמחיה את כל הקומה כנ"ל" (ליקוטי הלכות: ערלה ג).

אולם, בכדי שהחודש הזה ישפיע על כל השנה עלינו להבין ביסודיות מה קרה בחודש זה, ללמוד את הדברים במקורם, ולהתפלל עליהם. עלינו להבין כי בעומק נפשנו עברנו שינויים רוחניים מפליגים, הרבה יותר מכפי שניתן לשער, שינויים המפיעים בנו חיות גדולה בעבודת ה' למשך כל השנה.

וכך כותב מוהרנ"ת באחד ממכתביו (עלים לתרופה ק): "כל מה שעבר עלינו בחודש הזה, לפי מיעוט תפיסת דעתנו, כי היה ראש השנה ויום הכיפורים וסוכות והושענא רבה ושמייני עצרת... והוא בכלל ישראל עם קדוש, אבל מה שנעשה אצל כל אחד בחודש הזה – אי אפשר לשער ולבאר". המובן מדבריו, שכל איש ישראל קיבל חיות פרטית מהחגים בצורה שלו, ועליו להמשיך לפעול עם החיות הזאת.

תפקידנו לחזור ולשגן זאת, ולהתפלל על כך.

מוהרנ"ת במכתבו הנ"ל מדגיש שזהו הרעיון המובא בהלכה שסוכה ישנה פסולה – זאת אומרת שאם אדם רואה את הסוכה כמצווה ישנה, שאותה קיים גם אשתקד וכך קיים השנה ויקיים גם בשנה הבאה – זה פסול!

עלינו לדעת כי בכל שנה יש סוכה חדשה, דהיינו קיום המצוות מחדש, עם שמחה והשראה מחודשת. אם מתבוננים כך – זוכים לתפילה חדשה ולדביקות חדשה בה'.

זה הרעיון הטמון ביאסרו חג' שעל פי המבואר ב'ליקוטי הלכות' בשם האר"ז"ל הוא מלשון לאסור-לקשור את החג, כלומר להמשיך את שמחת החג לימי החול, זאת על ידי שנוקיר את המצוות המיוחדות שקיימנו בחג, ועל ידי כך יושפעו עלינו חיות והתחדשות בעבודת ה' כל ימות השנה.

זה בדיוק בשבילך.

באמצע החיים, סתם יום אחד, לעזוב הכל ולצאת למסע של התחדשות, הדמנות עבורנו, חוויה בשביל הנשמה.

ירושלים: רח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522

24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר
בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה,
לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

מידעון

אצרות ברסלב	
לשמיעת שיעורים בשפות שונות	02-9950000
באר"ב	(1)718-8552121
מוקד הישועות העברת בקשות לקברו של רבי נחמן מברסלב באומן	1-800-255-522
דרך צדיקים - חוויה עם נשמה	
נסיעות לקברי הצדיקים באירופה (ארצי)	02-5410100
חנות ספרים ברסלב	
מא"ש 110 ירושלים	02-6286823
חדר ספרי ברסלב	
אלשיך 5 בני ברק	052-7653662
הרב דוד קרמר-מוהל מוסמך מוהל בית החולים "ביקור חולים" בעמח"ס מסורת הברית	052-7656777
מבצע סיפורים ירושלמיים	
כל כרך 33 ש"ח בלבד	057-3122065